

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Kertausta: Ilm:n näkyosa alkoi taivaassa Jumalan valtaistuinsalissa, missä Kristus otti 7:llä sinetillä suljetun Uuden Testamentin kirjakäärön ainoana, joka oli mahdollinen sen kirjan aukaisemaan. (4-5)

Kristuksen aukaistessa 6 ensimmäistä sinettiä seurataan Jeesuksen suuren lopunajan opetuksen tapahtumakulkua (Matt. 24, Markus 13) Antikristusta tosin mainitsematta. (6)

Ennen seitsemättä sinettiä on kaksi välinäkyä jotka osoittavat, mitä seuraavassa tapahtuu. Ennen Danielin kirjan petomyrskyn puhkeamista Israelin pelastuva jäännös 144000 sinetöidään ja pakanoiden laskemattoman suuri täysi luku näkyy (7)

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Seitsemäs sinetti 8:1-5 sisältää seitsemän pasuunan näyt (Ilm. 8-9, 11:15-19). **Pasuunat** ovat vastaus pyhien rukouksiin ja kuuluttavat Kristuksen tuloa. Pasuunat 1-4 vaivaavat luomakuntaa, pasuuna 5 ihmiskuntaa demonien hyökkäyksellä, koko inhimillisen elämän kurjistumisella ilottomaksi, pelottavaksi, katkeraksi, jossa kuolemakin olisi parempi kuin elämä. Kuudes pasuuna laskee liikkeelle historian suurimman sodan, jossa kolmas osa ihmiskunnasta saa surmansa. Mitä tapahtuu, kun seitsemäs pasuuna puhalttaa?

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Ennen seitsemännen pasuunan puhaltamista seuraa kolme näkyä. Ne kertovat, mitä tulee tapahtumaan juuri ennen ja jälkeen viimeisen pasuunan.

Ensimmäinen on suuren enkelin “uusi profetia” armon ajan loppumisesta (10:1-11). **Toinen** on temppelin mittaaminen tuhoa varten (11:1-6).

Kolmas on Jumalan sanan todistamisen päättymisen kahteen suureen todistajaan ja Antikristuksen ilmestymiseen (11:1-13), kun seitsemäs pasuuna puhaltaa (11:15-19).

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Suuri, väkevä enkeli, joka laskeutuu taivaasta on jättiläishahmona valtavan sanomansa mittainen. Tämä näky on peräisin Hes. 2-3, kuten Hesekielin kirja muutenkin hallitsee lukua. Sateenkaari on 1. luvun kutsumusnäystä (j. 28). Enkelillä on poikkeuksellisen tärkeä sanoma pikku kirjassaan (Ilm. 10:2). Mittasuhteet ovat kuin korpivaelluksen ajan pilvenpatsaassa tai tulipatsaassa. Samoin näky on tuttu Danielin kirjasta (Dan. 10:4-6): *“Hänen ruumiinsa oli kuin krysolitti, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimaus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävän vasken välke; ja hänen sanojensa ääni oli kuin suuren kansanjoukon pauhina.”*

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

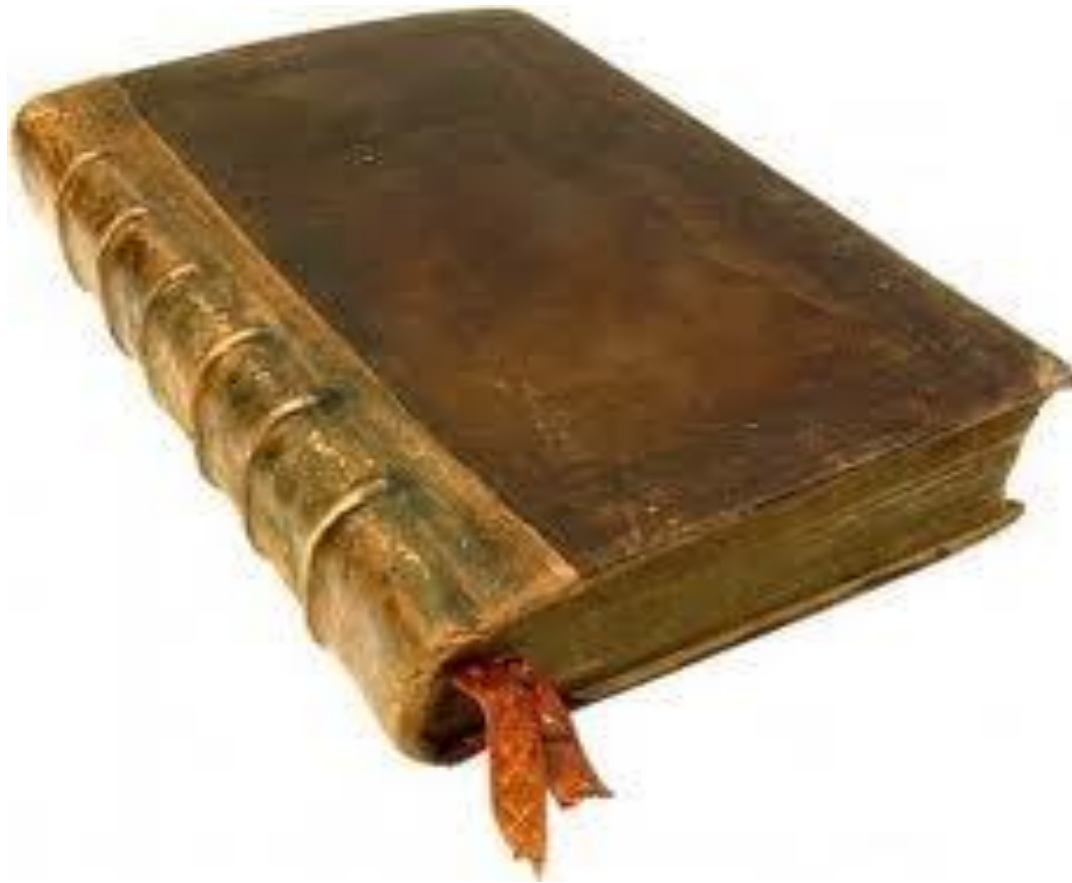
30 m. korkea Rhodoksen kolossi oli yksi antiikin seitsemästä ihmeestä ennen tuhoutumistaan maanjäristyksessä v. 226 e. Kr. Tämä enkeli oli paljon, paljon suurempi. Hän on suvereeni siinä, ettei hän joudu taistelemaan henkien ja enkeliruhtinaisen kanssa kuten Danielin kirjassa 1850 km pitkän Tigris-virran rannalla. Hän laskeutuu suoraan taivaasta (j. 1).

Erämaavaelluksen historiassa VT puhuu sekä Jumalan suorasta, henkilökohtaisesta johdosta että läsnäolosta (esim. 4 Moos. 20:16).

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Suuren enkelin kasvot katsovat etelään. Se seisoo kuin “pidättäjä” (ο κατεχων - το κατεχον 2 Tess. 2:6-7) oikea jalka meren päällä, josta ensimmäinen peto nousee ja vasen jalka maan päällä, josta toinen peto nousee. Varsinaisesti pidättäjä ei ole enkeliruhtinas vaan Jumalan sana, jonka on täytyttävä joka kohdaltaan ja kokonaan. Sen täyttymyksen ajan käsilläoloa suuri enkeli julistaa. Sen seisomasijoilta merestä ja maasta ovat pedot pian nouseva hallitsemaan maailmaa Jumalan sanan täyttymykseksi.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Psalmi 29 mainitsee Herran äänen 7 kertaa:

*“Herran **ääni** käy vetten päällä”* (j. 3). *“Herran **ääni** käy voimallisesti, Herran **ääni** käy valtavasti”* (j.4). *“Herran **ääni** särkee setrit”* (j. 5). *“Herran **ääni** halkoo tulen liekit”* (j. 7). *“Herran **ääni** vapisuttaa erämaan”* (j. 8). *“Herran **ääni** saattaa peurat poikimaan, se raastaa paljaiksi metsät. Ja kaikki hänen temppelissensä sanoo: ‘**Kunnia!**’”* (j. 9). Tällainen viittaus psalmin 7-

lukuun ei ole sattumaa tai mielivaltaa vaan siinä on sama Jumalan läsnäolon, teofanian, todellisuus, sama sinettien ja pasuunoiden luku.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Herran ääni seitsemänä ukkosen jylinänä piti sinetöidä, kuten tapahtui Danielille (Dan. 12:4). Paavali oli kuullut taivaassa “sanomattomia sanoja”, joita koski ehdoton vaitiolovelvollisuus (2 Kor. 12:4). Jumala vaikenee monista salaisuuksista ja ilmoittaa toiset, kuten siinä pikku kirjassessa, jonka enkeli toi Johannekselle. Kumpi meitä luonnostaan enempi kiinnostaa, se, mikä on salattu vai se, mikä on ilmoitettu? On pysyttävä siinä, mikä on ilmoitettu. Vain se, mikä on ilmoitettu, voidaan tietää varmasti. Siksi on pidettävä kiinni Pyhästä Raamatusta.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Se profetia, jonka Johannes kuuli ja kirjoitti talteen, ajoittaa lopun ajan käänteen: *“Ja enkeli ... kohotti oikean kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on ... ettei enää ole oleva aikaa, vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoille”* (Ilm. 1:5-7).

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Johannes ei ajan loppumisella ole esittänyt filosofian tai kosmologian väitettä, että siirryttäisiin ajattomuuteen, mitä se mahtaisikin tarkoittaa. Enkeli ilmoittaa pelastushistorian viimeisen vaiheen, parannuksen ja armon ajan päättymisen seitsemännen pasuunan äänellä. Kuusi pasuunaa ovat hirmuisin vitsauksin tähdänneet parannukseen ja uskoon. Maailman tulevaisuus on Jumalan tiedossa ja suhteessa häneen. Mikä voisi olla nykyhetkessä vieraampi ajatus ihmisten suurelle joukolle?

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Sen jälkeen alkaa Danielin kirjan petomyrsky. Taivaasta annetaan myrskyvaroitus. Toisin sanoen, hälytyssireenit ulvovat luonnon ja ihmiskunnan koettelemuksissa. Jumala odottaa tuomarinistuimella lähestyvän loppuhistorian päässä. Kuitenkin vain sanan “vaarinottajat” kuulevat sen.

“Ymmärtäväiset näistä vaarin ottavat, mutta jumalattomat pitävät heidän pahan menonsa”
(Luther).

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Suuri enkeli siis antaa seitsemännen pasuunan partituurin, nuotit: mitä ja miksi se soittaa niin kuin se tulee soittamaan. Enkeli kutsuu sitä “Jumalan salaisuudeksi” (j. 7). Se on ilmoitettu evankeliumina VT:n profeettojen välityksellä. Se ei ole vähän vaan paljon, koska se kattaa Ilm:n jälkipuolen, yli 10 lukua. Johanneksen Ilmestyksen tärkeä tehtävä oli opettaa kirkolle todenmukaista, Jumalan suunnittelemaa ja ilmoittamaa tulevaisuutta inhimillisten kuvitelmien sijasta. Myös koettelemukset löytävät silloin oikean paikkansa.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Marttyyripiispa Victorinus selitti, että uuden ilmoittaminen päättyi apostoleihin, jotka kukistivat epäuskon varoituksin ja voimallisin merkein. Johannes oli yksi heistä. Sen jälkeen uskossa vahvistetun kirkon profeetallisena tehtävänä on selittää oikein profeettojen kirjoituksia. Se on saarnaajien profeetallinen tehtävä. Kirkko ei saa “uutta profetiaa” (montanolaisuus, islam) eikä uusia ilmoituksia vaan se on saanut koko Kristus-ilmoituksen Pyhän Raamatun profeetallisissa ja apostolisissa kirjoituksissa. Kaikki on niissä.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

VT:n runsaat lainaukset ja viittaukset osoittavat sen, että puhe on VT:n profeetoista. *"Mene ja ota tuo avattu kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädessä"* (j. 8). Käsky syödä kirjakäärö on Hesekielin kirjasta (Hes. 2:8 – 3:3). Hesekielille syötettiin kirjakäärö, kun hänet kutsuttiin profeetaksi. Se oli täynnä voihuutoja, mutta maistui hunajalta. Jumalan voitto on makea, mutta tuomion kärsimykset synnin tähden karvaat. Jumalattomille ne ovat kirottu rangaistus, uskoville kuritus ja koettelemus.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

“Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu” (Room. 5:1-5).

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Hesekielin saama profetian kirja oli valmiiksi kirjoitettu: *“Ja siihen oli kirjoitettu itkuvirret ja huokaukset ja voi-huudot”* (Hes. 2:10). Hesekiel on “ihmisen poika” (“ben adam”, ei “bar änash” kuten Danielin kirjassa: Dan. 7:13). Myöhempi Ihmisen Poika-teologia oli jo idullaan Hesekielin kirjassa. Jeremian voi-huudot ja valitusvirret oli jo kirjoitettu kirjaksi ainakin vuosikymmen ennen Hesekielin kutsumista. Itse asiassa ne olivat jo Mooseksen profeetallisissa varoituksissa, esim. 5 Moos. 28, 32:15-39:

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

“Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään jumalaa ole minun rinnallani. Minä kuoletan ja minä teen eläväksi, minä lyön ja minä parannan; eikä ole sitä, joka pelastaisi minun käsistäni” (5 Moos. 32:39). Voi-huudot olivat Jumalan tekemän liiton ja siunausten kääntöpuoli: näin käy sille, joka kääntyy pois Herrasta, Israelin Jumalasta! Tähän kääntöpuolen runkoon liittyi jokaiselta profeetalta erilaisia uuden tilanteen aineksia. Ilm:n tukena oli leveä ja syvä lain ja evankeliumin perinnevirta

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Tällä tavoin VT:n profeettojen sanoma tarkentui kasvaessaan. Se varttui puuksi, jonka ihana, valtava hedelmä oli Kristus, se totinen Ihmisen Poika. Mikä on sitten se uusi kirjakäärö, jonka Johannes sai? Victorinuksen tavoin oikea Jumalan sanan saarnaaja on profeetta, joka soveltaa oikein kirjoitettua sanaa. Jerusalemin kirjanoppineilta tämä lahja puuttui epäuskon tähden: he tiesivät kertoa Herodekselle tekstin sanoman, mutta eivät koskaan löytäneet Kristusta, eivät myöskään heidän seuraajansa.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Profeettasaarnaaja soveltaa Hengessä oikein kirjoitettua sanaa tilanteeseen. Voimme pitää kaikkea sitä, mikä seuraa luvusta 11 eteenpäin tuon kirjakäärön sisältönä: Antikristus ja Kristuksen toinen tuleminen sekä iankaikkinen autuus. Kuten huomasimme, sineteistä puuttui Jeesuksen opetuksen “hävityksen kauhistus” (Matt. 24:15). Johannes on säästänyt aiheen luvun 11. loppuun ja siitä eteenpäin luvun 19 loppuun. Hän on profeetallisesti koonnut kaiken opetuksen Antikristuksesta kokonaisuudeksi, jollainen on meille käsitettävämpi ja hyödyllisempi.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Muualla UT:ssa kuten Matt. 24, Mk. 13 tai 2 Tess. 2 Antikristukseen lyhyesti viitataan. Paavali toisti 2 Tess. 2:ssa luvussa opetuksensa ytimen Antikristuksesta ja paruusiasta. Nyt Johanneksen Ilmestyksessä meidän luettavanamme on kokonaisopetus, joka alkaa Raamatun alusta, kokoaa profeetoilta aineistoa matkan varrella UT:iin ja yhdistyy selkeäksi opiksi. Tämän kokonaisopetuksen Johannes sai pikku kirjassa, jonka hän Hesekielin tavoin joutui syömään.

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

"Sinun tulee taas profetoida monista kansoista ja kansanheimoista ja kielistä ja kuninkaista" (Ilm. 10:11). Kreikan prepositio επι voidaan kääntää vielä vahvemmin: "... monia kansoja ja kansanheimoja ja kieliä ja kuninkaita **vastaan.**" Taustalla kuuluu psalmi 2: *"Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä. Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan: Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni"* (ps. 2:1.2.4.5.6).

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

Prepositio επι tässä yhteydessä puhuu siitä, että armon ajan loputtua Jumala puhuu peljättävästi kansoja sekä niiden hallitsijoita vastaan, jotka ovat nousseet kapinaan Jumalaa, Kristusta ja evankeliumia vastaan: *”Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä ... Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan.”* Armon aika on ohi: *Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari ... Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti”* (ps. 2:10.12).

Viimeisen pasuunan partituuri – Ilm. 10

JATKUU

**Seuraavan kerran torstaina
(huom. päivä) 28.2. klo 18.30**

TERVETULOA!

<http://vakkasuomenjpyhdistys.wordpress.com>